

lehmad tulnud, ommeti polle pima tulnud ja kowade olgo meel hea, kui weel hinge jäwad! Agga nüüd ma ennam sedda rummalust ei tahha sallida, waid lähhen isse saggedaste järrele wõtoma. Ja perre toido pärrast peab ka uut seadust tulles, et sõminne polle esite lialt wäggen ja pärrast hopis lohhi."

Weel lissas Tomas: „Kes ei püa wähhemat kullutada, kui temmal igga aasta kätte tulleb, se lähheb vea tallust wälja. Kes ollati wõttab laenuks, kas leiba, kas rahha, kas willo, kas heino ehk muud, olgo kü! et süggise ennamieste tasub jälle, ei se olle iatgi kauaks perresse jâmas. Maggasi aidad said ehbitud, et keige surema hädda aiast, kui wilja äopardust olnud, walla rahwas saaks leiba ja ei sa lia kasso püüdjattest waeseks pettetud. Agga mitto mõtleb: Et jo peab nenda ollema, ja maggasi on seks, et peab wõetama! — Kes kiratse wiratse ellawad ühhest pärrast teise, wata need sõwad wilja, mis nemmad weel polle kätte sanud, ja kui süggise ka saiwad hästi wilja, suut wõlg

sõbb sedda korraga ärra, ja perremehhe ait ommeti tühhi! Onneks kui Jouloni weel leiba ommast kâest! Wannal aial sedda rummalust wiisi ni laialt ei olnud; ei olnud maggasi, kust joudis laenuks wõtta, agga wilja hoiti pärreminne. Laen on wõlg, ja wõllalinne ei woi rõõmsaste ellada olgo siis et maksab wõllad ärra ja ei te ennam uut wõlga. Agga kes ei maksa wõllad ärra, se pettab liggimist, ja petrus langeb kahhewõrra temma ennese peäle. Teised lähhewad kõrwaks temma wasto ja ei tahha pettiskule ennam ühtegi laenata. Mis siis tehha? Kes ausaste ei tahha ellada, se lähheb korraks! Puid warrastada moisa metsast, naabri perre heinama peält, warga warra peita, teeldud kaup aiaada — wata seäl koera tõ! Südda kurri ja tigge, ja kurradi kõisis! Agga ohhakaist wigimarjo ei korjata! — Tahhab teine nisuggusele head õppetust anda, siis temma peab kuulma: „Si mitte! meie jâme ikka wanna wiisi järrel teggema, otsekui meie wannemad, ja wannemaste wannemad on teinud!“ Nenda wõlletawad ülleannetumad ja teotawad wannemad, kes am-